

سفر «قصه‌ابراهیم» به یک جشنواره بین‌المللی

تله‌فیلم «قصه‌ابراهیم» به نمایندگی از رسانه‌ملی در جشنواره اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های آسیا و اقیانوسیه ABU حضورمی‌یابد. قصه‌ابراهیم، عنوان یک اپیزود هفت‌قسمتی مستقل از سریال رمضانی «مسافران شهر» است که به تهیه‌کنندگی پرویزامیری و کارگردانی احمد معظمی تولید و درشب‌های ماه مبارک رمضان امسال، از شبکه پنج سیما مهمان

بسیاری از سینماگران ایرانی تلاش می‌کنند واقعیت‌های جامعه را به تصویر بکشند چرا که به این جمله که سینما، آینه جامعه است، اعتقاد دارند و براساس آن فیلم می‌سازند. شاید بتوان

گروه رسانه شریعت‌رضوی سیدیه

گفت «رویا» واژه‌ای است که در سینمای ما یافت نمی‌شود چرا که مدام فیلم‌هایی با سؤزه‌های تلخ ساخته می‌شود، گرچه بهره بردن از این سؤزه‌ها در فیلم‌ها ایرادی ندارد اما استفاده زیاد از حد آن، حال مخاطب را دگرگون می‌کند، در حالی‌که افراد به سینما می‌روند تا حال‌شان خوب شود. در این میان عده‌ای معتقدند از جامعه مایوس، فیلم امیدبخش بیرون نمی‌آید اما اگر بخواهیم شرایط امروز جامعه ایران به شکلی غلو شده را با بحران ۱۹۳۰ آمریکا مقایسه کنیم به این نتیجه می‌رسیم که در همان زمان یک کارگردان ایتالیایی-آمریکایی با نام فرانک کاپرا دست به خلق آثاری زده است که نگاهی خوشبینانه به آینده دارد و شخصیت‌هایش از اوج مشکلات به سعادت رسیدند.

از نام این کارگردان می‌توان متوجه شد چرا مهدی انصاری کارگردان «کاپرا کجاست؟» را به‌عنوان نام جدیدترین اثر خود برگزیده است. شاید او هم به‌دنبال یک «کاپرا» در سینمای ایران می‌گردد تا بتواند امید را به جامعه بازگرداند.

کاپرا کجاست؟ که جدیدترین اثر مرکز مستند و تلویزیونی سوره است، با همین موضوع یعنی مقایسه تطبیقی مسأله «امید» در سینمای ایران و سینمای جهان تولید شده است. بخش این مستند که امشب ساعت ۲۲ روانه آنتن شبکه مستند می‌شود، بهانه‌ای شد تا با مهدی انصاری، کارگردان این مستند کجاست؟ گفت‌وگو کنیم.

خانه‌های مردم شد. حالا نسخه تله‌فیلم این اپیزود که با محوریت دفاع مقدس تولید شده و عاشقانه‌ای دلنشین را در دل خود جا داده، قرار است به عنوان نماینده صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در جشنواره جهانی اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های آسیا و اقیانوسیه ABU حضور یابد. اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های آسیا و اقیانوسیه موسوم به ABU با ۲۶ عضو از ۷۶ کشور جهان در چهار قاره و بیش

گزارش

نگاهی به مستند «کاپرا کجاست؟» در گفت‌وگو با کارگردان آن

در جست‌وجوی امید

با پیشنهاد و فیلم‌های مختلف تدوین شد. این مستندساز با اشاره به این‌که قائل به این نیست که مستند باید بی‌طرف باشد، یادآور شد: قطعا قائل به فراتک کاپرا به‌عنوان مطرح‌ترین کارگردان امیدبخش داشته است تا بتواند دو سینما و جهان بینی دو جامعه را همزمان به تصویر بکشد.

مهدی انصاری، تهیه‌کننده و کارگردان مستند کاپرا کجاست؟ با اشاره به این‌که مهم‌ترین چالش ساخت این اثر آن بود که یک بحث تئوریک را باید به نحوی روایت می‌کرد تا مخاطبان متوجه شوند و آن را دنبال کنند، گفت: یکی از اصلی‌ترین پرسش‌هایی که ما پیش از ساخت این اثر با خود مطرح می‌کردیم وبه نوعی چالشی بود، این بود که باید مستند آرشیوی صرف بسازیم یا به سراغ ساخت اثری تولیدی همراه با مصاحبه برویم. همچنین به این فکر کردیم که به‌اصطلاح دوطرف بحث تئوریک را چگونه به نمایش بگذاریم تا مخاطبان متوجه قضیه شوند.

از پیل چوبی تا اتاق تاریک

وی درباره سکانس‌های به‌کار رفته از فیلم‌های سینمایی در این مستند، تصریح کرد: برای انتخاب پلان‌هایی از فیلم‌ها و پوست‌آثار ایرانی و خارجی، رفت و برگشت زیاد داشتیم، چرا که من، سعید ستاری یکی از پژوهشگران کار و یاسر قریادرس که آن زمان مدیر مرکز مستند سوره بود، نظرات مختلفی داشتیم اما در نهایت به آثاری که در کاپرا کجاست؟ استفاده شده است، رسیدیم. به‌عنوان مثال فیلم «پیل چوبی» و «اتاق تاریک» ذهن من را درگیر کرده بود و به پیشنهاد من اضافه شد. ناگفته نماند که مستند، چنددفعه

از سه میلیارد مخاطب در کشورهای مختلف، بزرگ‌ترین و گسترده‌ترین تشکل رادیو تلویزیونی در جهان به شمار می‌رود. این اتحادیه از سال ۱۹۶۴ شروع به کار کرده و با هدف همکاری، هماهنگی، فعالیت‌های مشترک و رایزنی در حوزه‌های برنامه‌ای، فنی، آموزشی، ورزشی، حقوقی و نیروی انسانی در میان اعضا برای تقویت و توسعه رادیو و تلویزیون‌های منطقه آسیا و اقیانوسیه فعالیت می‌کند.

درنگ

نگاه خوشبینانه در آثار

مهدی انصاری، کارگردان کاپرا کجاست؟ درباره محتوای اصلی این مستند توضیح داد: محور اصلی امید است مسأله‌ای که رهبر معظم انقلاب به آن اشاره کردند و در بیانیه‌گام دوم، اولین توصیه‌ای که دارند نگاه خوشبینانه به آینده است که معنای امید را می‌دهد. امیدوارم مستندسازان و اصحاب رسانه وارد این فضا شوند، ابعاد مختلف امید را تبیین و آن را به جامعه تزریق کنند.

و کارکرد آن دغدغه این روزهای مردم نباشد اما از آنجا که بخش قابل توجهی از سبد فرهنگی جامعه را تشکیل می‌دهد و فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها نشانگر سواد فرهنگی جامعه هستند، باید به آن توجه ویژه کرد. همچنین مسأله این است که کاپرا کجاست؟ می‌تواند به مخاطبان بگوید هر فیلمی را نبینند چرا که ممکن است تأثیرات منفی بر زندگی‌شان بگذارد و حس یاس و ناامیدی ایجاد کند. تهیه‌کننده کاپرا کجاست؟ با بیان این‌که این مستند با دو مخاطب اصلی روبه‌روست، گفت: اول مخاطبی که اعصاب و روانش را دست هر فیلمی ندهد و دوم به صورت نخبگانی‌تر مسأله‌مان تغییر نگرش کسانی بود که در حوزه سینما فعال هستند. در حقیقت به‌دنبال آن بودیم که حرف دیگری برخلاف این گزاره که سینما آینه جامعه است، بشنوند.

برای مرور این گفت و گو کیوارکد را اسکن کنید

سبد فرهنگی جامعه

وی با اشاره به این‌که ممکن است کاپرا کجاست؟ دغدغه مردم نباشد، یادآور شد: شاید مسأله سینما

می‌گویند مونیتوری صحبت کردن.

وی بیان می‌کند: اساتید سبک آموزش کلاسیک افراد را به صداسازی تشویق می‌کنند. در یکی از کلاس‌های این اساتید گفته می‌شد «صداسازی مشکل ندارد، فقط در همه جا انجام بدهید که لو نرود.» باقری در پایان هم می‌گوید: یکی از پیشنهادها ی ما این است افراد با گام بالا صحبت کنند که این تمرین، صدای واقعی افراد را نشان می‌دهد. همچنین، موقع صحبت با تلفن صدای‌شان را ضبط کنند، چراکه صحبت با آدم‌های صمیمی، نشان دهنده خود واقعی فرد است. ویدئو گرفتن و رصد کردن خروجی صدا و تصویر هم می‌تواند تصنعی بودن صدا را نشان دهد.

سیمای خاطره

بازپخش

«آیینه عبرت ۲»

با نزدیک شدن به روزهای پایانی بخش فصل اول مجموعه تلویزیونی «آیینه عبرت» از شبکه آی فیلم، فصل دوم این سریال روی آنتن خواهد رفت.

بخش «آیینه عبرت ۲» به کارگردانی محسن شاه‌محمدی از جمعه دهم

تبرماه ساعت ۱۷ شروع می‌شود. ازجمله بازیگران این سریال خاطره‌ساز که حول محور کاراکتری به نام شاهرخ خان، از سرکردگان باند توزیع مواد مخدر می‌گذرد، محمود دینی، جواد گلپایگانی و... هستند.

جام جمه

رسانه

MEDIA

سه شنبه ۷ تیر ۱۴۰۱ شماره ۶۲۴۸

یادداشت

روایت عشق در بستر جنگ

بازپخش «ایلدا» روی آنتن شبکه آی فیلم است

زینب علیپورطهرانی گروه رسانه

یکی از نکات جذاب بودن تماشای سریال‌های ایرانی برای مخاطبان آشنایی با تاریخ، فرهنگ، قومیت و رسوم بخشی از کشور است که در سریال «ایلدا» به کارگردانی راما قویدیل به تصویر کشیده شد. سریالی که تمام لوکیشن‌های آن در مناطق صعب‌العبور استان لرستان تصویربرداری شد و چشم‌انداز زیبایی از طبیعت این استان را به مخاطبان سریال نشان داد. ایلدا سال ۱۹۹ از شبکه یک پخش شد؛ مجموعه‌ای که سازندگانش تلاش کردند بخشی از رنج مردمان استان لرستان را در زمان جنگ به تصویر بکشند. گرچه این سریال هم مانند هزاران نمایشی دیگری نقاط ضعف و قوت و کاستی‌هایی داشت اما در زمان پخش خود مورد توجه مخاطبان بسیاری قرار گرفت، زیرا با همه کاستی‌ها جای آن در رسانه ملی خالی بود.

ازطرفی مخاطبان رسانه ملی هم به تماشای سریال‌هایی از این دست که بخشی از فرهنگ و قومیت کشور را نشان بدهد، علاقه دارند و آن را باباشتیاق دنبال می‌کنند. به خصوص قومیت‌هایی که کمتر به آنها در یک اثرنمایشی پرداخته شده است. در ایلدا بازیگران نام‌آشنا و سرشناسی هم حضور داشتند که شاید برای خودشان هم این تفاوت‌ها در لباس، گویش، لوکیشن و نوع زندگی جذاب بود. از جمله مجید مظفری، فاطمه گودرزی، جعفر دهقان، کاظم هژیرزاد، خسرو شهرز و پوریا پورسرخ. گرچه بازی در این سریال سختی‌هایی را نیز برایشان به همراه داشت، با این حال فاصله از سریال‌های پایتخت‌نشین و آیرتمانی و فضاهای تکراری برای عوامل و بازیگران این سریال هم جذاب بود و هم برای مخاطب تلویزیون. آن‌هم درشرایطی که ایلدا در دوران کرونا روی آنتن رفت و مردم به جای سفر به استان‌های مختلف با وجود ممنوعیت‌ای سفر، همراه باقاب جادویی تلویزیون به تماشای این سریال نشستند.

این سریال، مضمونی نو، داستانی خوب و بازی‌های روانی داشت و می‌توان گفت روایتی ناگفته درباره زندگی، مبارزات و آیین‌ها و سنت‌های ایلیاتی عشایر مرزنشین در دوران جنگ بود. از این رو در زمان پخش مورد توجه قرار گرفت. این سریال به زندگی و مقاومت عشایر مرزنشین دهلران در ایلام در دوران دفاع مقدس می‌پرداخت و سختی‌هایی که مردم خوب این منطقه در مقابله و روبارویی با دشمن پشت سر گذاشتند. در کنار روایت قصه دفاع و همدلی مردم، قصه‌های عاشقانه ساده‌ای هم روایت شد که این بخش از فیلمنامه هم مورد توجه مخاطبان قرار گرفت. ازعشق قدیمی صالح‌خان و داگل بابازی مجیدمظفری و فاطمه گودرزی گرفته تادالدادگی وعشق نافرجام ایرج و هابویربا بازی پوریا پورسرخ و آوا دارویت. از این روایلدا را می‌توان یکی ازسریال‌های خوب این سال‌ها دانست. با این‌که عده‌ای از مردم ایلام به این سریال انتقاداتی را وارد دانستند. ازجمله به‌گویش بازیگران که البته تهیه‌کننده کارهم توضیحی در این باره داده و گفته بود از ابتدا قصد داشتیم اثری در مورد دلاوری‌ها و غیورمردی‌های ایلات و عشایر در حراست ازوطن‌مان بسازیم. به همین دلیل برایمان مهم بود همه مردم ایران از آن بهره ببرند و ترجیح دادیم ازلهجه استفاده نکنیم.

برای مرور این دیالوگ کیوارکد را اسکن کنید

کتاب

در دام صداسازی نیفتیم

نمی‌توانند خروجی فاشی از صدا به دست بیاورند.

باقری ادامه می‌دهد: صداسازی در خوانش تیزر، مناجات و شعرهای احساسی کاربرد دارد. به‌عنوان مثال، گاهی از صدای سراسرتامه می‌کنیم، گاهی از صدای سینه، گاهی از صدای حلق و... و اما وقتی این فرم به صدا در همه جا استفاده شود، می‌بینیم که افراد به صدا و لحن‌شان مسلط نیستند و بیشتر وقت‌ها متوجه نیستند که صداسازی می‌کنند و درپذیرش این‌که صداسازی می‌کنند، مقاومت دارند.

این مجری درباره چالش‌های گویندگی هم توضیح می‌دهد: هر چقدر در دنیای امروز با مردم عامیانه و صمیمی صحبت کنیم، ارتباط بهتری صورت می‌گیرد. اولین چالش صداسازی، تصنعی بودن آن است که همه متوجه آن می‌شوند. این افراد در تنفس به مشکل بر می‌خورند چراکه مجبورند با فشار بیشتری صدا را در گلو نگه دارند، به همین دلیل در حین گویندگی مکث می‌کنند که نفس تازه کنند. این مکث‌ها هم درک مطلب مخاطب را با چالش روبه‌رو می‌کند چرا که مکث‌های بی‌دلیل می‌تواند معنای متن را تغییر دهد. گوینده لازم است در جاهای مختلف و متناسب با محتوا از لحن‌های مختلف استفاده کند. صداسازی باعث می‌شود گوینده یک خطی صحبت کند و اصطلاحا

جعبه صدا

رادیو نمایش ۱۱ ساله شد

محسن سوهانی، مدیرکل هنرهای نمایشی رادیو و رادیو نمایش در پیمایی به‌مناسبت فرا رسیدن سالروز تأسیس رادیو نمایش، این روز را تبریک گفت. در بخشی از این پیام آمده است: «هوالمسمیع/ سلام و برکت الهی/ ما برای آن‌که ایران

گوهری تابان شود، خون دل‌ها خورده‌ایم... این ترانه زنده‌یاد نادر ابراهیمی را بسیار دوست دارم، ایران را، انقلاب و دفاع مقدس را نمی‌توان شناخت جز با مردم نازنینش. هرگاه به سیمای فرزند پرومندی می‌نگرم، بیش از هر چیز به پدر و مادرش و مراثت‌های ایشان می‌اندیشم. ششم تبرماه رادورز پرنیان تخیل و تفکر ما روی موج ۱۰۷/۵ مگاهرتز است. در سیمای بالنده صدای این عزیزنیز، بیش از هر چیز باید خون دل خوردگان را باسداشت و ستایش کرد. جمع شریف، امیل بی‌ای دعا، مهچور، عاشق، دوست‌داشتنی، کاربلد و فرهیخته هنرمندان نمایش‌های رادیویی. رادیو نمایش ۱۱ ساله شد. شبکه‌ای که هر چند جوان و نوپاست اما در اصالت محضی از فرهنگ و هنر قد کشیده تا به پشوانه ۸۰ سال نمایش رادیویی و حضور جمعی از بهترین‌های هنرهای نمایشی کشور، سرمایه‌ها درتین باشد.